

Miljøministeriet

Folketingets Miljø- og Fødevarerudvalg
Christiansborg
1240 København K

J.nr. 2024 - 3845
Den 2. maj 2024

Miljøministerens besvarelse af spørgsmål nr. 666 (MOF alm. del) stillet 5. april efter ønske fra Miljø- og Fødevarerudvalget.

Spørgsmål nr. 666

” Vil ministeren kommentere henvendelsen, jf. MOF alm. del - bilag 227 om klappningstilladelser til danske havne og lystbådehavne ”

Svar

Årsagen til at man klapper skal ses i lyset af, at bølger og strøm hver dag flytter rundt på store mængder sand og andet havbundsmateriale. Resultatet er, at havne og sejlrender sander til. Derfor er det nødvendigt at fjerne det tilførte materiale for at genoprette sejldeybden, så søtransporten kan fungere sikkert. Havbundsmaterialet kan også stamme fra fx nedgravning af kabler i havbunden eller fra havneudvidelser.

Klappning må som udgangspunkt kun ske med tilladelse fra Miljøstyrelsen og efter en vurdering af, om det er miljømæssigt forsvarligt. Miljøstyrelsen kigger på en række elementer, herunder blandt andet hvor forurenede materialet er, hvor meget det vil blive spredt, og dermed i hvilken grad det kan påvirke livet i havet, om der er risiko for iltsvind, om der er nærhed til beskyttede naturområder og hvordan vandområdets tilstand er.

Der er et naturligt indhold af tungmetaller i havbunden og et baggrunds niveau af menneskabt forurening, som findes overalt i havet. Miljøstyrelsen udregner nettotilførslen af de miljøfarlige stoffer ud fra viden om baggrunds niveauet af miljøfarlige stoffer i området og mængden af miljøfarlige stoffer i det materiale, der ønskes klappet. Miljøstyrelsen vurderer også, om tilførslen af miljøfarlige stoffer på klapplassen hindrer målopfyldelse i forhold til vandområdets miljømålsætning.

I forhold til de generelle regler om klappning kan det oplyses, at klappning skal ske i henhold til et hierarki, hvor bypass og nyttiggørelse prioriteres over klappning. Hierarkiet er i vid udstrækning styret af forureningsgraden af det optagne materiale. Er materialets indhold af miljøfarlige stoffer lavt, skal materialet tilstræbes at blive hjulpet videre i dets naturlige vandring. Denne proces kaldes at bypasse materialet. Kan materialet ikke bypasses, skal det så vidt muligt nyttiggøres, enten på havet til f.eks. kystsikring, eller på land i diverse byggeprojekter mv. Er indholdet af miljøfarlige stoffer lettere forøget, kan materialet muligvis genplaceres på havet ved klappning. Det sker efter en konkret vurdering af, om det kan ske miljømæssigt forsvarligt. Hvis materialets indhold af miljøfarlige stoffer er så højt (dvs. over det øvre aktionsniveau), at materialet hverken kan genplaceres på havet, eller nyttiggøres på land, bliver materialet deponeret i de såkaldte spulefelter, som er en form for deponi tæt ved kysten, eller på et landdeponi.

De nye tiltag på klapområdet, som alle Folketingets partier blev enige om i havplansaftalen fra juni 2023, vil øge hensynet til natur og miljø, blandt andet ved at der indføres restriktioner for klappning på vanddybder under 6 meter. Samtidig er formålet at øge graden af nyttiggørelse af sedimentet – f.eks. bruge det til udbygning af havneområder – frem for klappning.

Vedrørende analyse for PFAS i sediment, der ønskes klappet, oplyser Miljøstyrelsen, at der ikke stilles krav om obligatorisk analyse for PFAS i klappmaterialet. Det skyldes, at data viser, at stofferne ikke har tendens til at ophobes i sedimentet. Miljøstyrelsen kan dog stille krav om sedimentanalyser af PFAS eller andre stoffer, end de der analyseres for, hvis styrelsen i en konkret sag vurderer, at det er fagligt begrundet.

Magnus Heunicke

/

Ida Hannibal